

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

The Forest

Τεύχος 08 / Τιμή 5.00 € (1704 δρχ.)

ΔΩΡΟ 2 CD

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
Death Metal



Το τεύχος αυτό κυκλοφορεί με τέσσερα διαφορετικά cd.
Αναζητήστε τις υπόλοιπες τρεις εκδόσεις στα
περίπτερα.



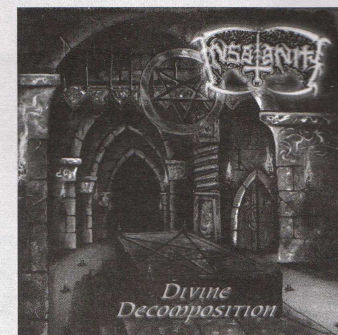
NUN SLAUGHTER
Nun Slaughter



UNCANNY
Splenum For Nuktophobia



MALICIOUS ONSLAUGHT
Brutal Gore



INSATANITY
Divine Decomposition

EDITORIAL

Το τεύχος αυτό είναι ένα "concept" τεύχος, αφιερωμένο στην ιστορία του death metal. Ο λόγος που αποφασίσαμε να "μαντρώσουμε" τα γκρουπ του death σε ένα τεύχος είναι ότι, ούτε στα προηγούμενα τεύχη αλλά ούτε και στα επόμενα δεν πρόκειται να ασχοληθούμε ξανά με το death metal.

Η σκηνή αυτή, από το 1991 μέχρι και σήμερα είναι στάσιμη, ανεγκέφαλη, υποκριτική, καραμπορική και ανάξια οποιουδήποτε ενδιαφέροντος.

Μπορεί τα σχόλια αυτά να αναρρούν αυτομάτως ολόκληρο το παρόν τεύχος, κρίνουμε όμως απαραίτητο να επιστήσουμε τη προσοχή στο αναγνωστικό κοινό για το τι συμβαίνει σήμερα στην αγορά του death metal.

Η πρώτη σκηνή του death metal είναι το κέντρο του ενδιαφέροντος του αφιερώματος που ακολουθεί.

Το τεύχος αυτό δεν είναι εγκυκλοπαιδικό / πληροφοριακό (με την έννοια ότι δεν δίνουμε βιογραφικές πληροφορίες για τα συγκροτήματα) αλλά έχει τη μορφή έρευνας στο άγνωστο παρελθόν του death metal (και κατά πρόεκταση και του black metal).

Το death metal σήμερα είναι δυστυχώς ξένο προς το black, όχι μόνο από πλευράς "μουσικής" ή ήχου αλλά κυρίως ιδεολογίας.

Σίγουρα είναι ένας αξιόπιστος προθάλαμος για την μύηση κάποιου στα άδυτα του black metal. Πιστεύουμε ότι ακόμη και σήμερα το death metal κρύβει μέσα του κάποιες υγιείς παραμέτρους που με λίγη προσπάθεια, μπορούν να βοηθήσουν να ξεφύγει από τον ευτελισμό και την άκρατη εμπορικοποίησή του.

Πολλοί από εσάς, πιθανώς λόγω νεαρού της ηλικίας ή και άγνοιας, δεν προλάβετε να ζησετε την γέννηση και την έκρηξη του death metal μέσα από το underground.

Με το τεύχος αυτό, σας δίνεται για πρώτη (και τελευταία!) φορά η ευκαιρία να μάθετε τα πάντα για το πώς ξεκίνησε και τι εξέφρασε το death metal. Με τον οδηγό αυτό στα χέρια σας, θα μπορούσατε να περιηγηθείτε στον μαγικό κόσμο του παρελθόντος αυτής της σκηνής, να αναζητήσετε και να ανακαλύψετε τα αυθεντικά ακούσματα της πρώτης περιόδου.

Τότε που δεν υπήρχε μόνο η βαβούρα ή η πόρωση αλλά προπάντων, η ΜΑΓΕΙΑ!

Παναγιώτης Τζανατάτος



**we can
never die!!!**

**Στο τεύχος αυτό
χρησιμοποίησαμε αποκόμματα
απο φανζίν της περιόδου
1988-1990 για να αποδώσουμε
καλύτερα το εικαστικό περιβάλλον
μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε η
υπόγεια κουλτούρα του death
metal.**

**Απο το τεύχος αυτό όπως και σε
όλα τα επόμενα του FOREST και
του TRUE METAL, θα βρίσκετε cd
που κυκλοφόρησαν σε
προηγούμενα τεύχη του Forest
και Metal Youth!**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΤΟ 66084, 15510 ΑΘΗΝΑΙ
e-mail: unisound@acisgroup.gr
ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, αγοράζετε
το περιοδικό πάντα απο το ίδιο σημείο πώλησης.

Εισαγωγή



Το death metal ήταν το μέταλ της δεκαετίας του '90. Ήταν το παρακλάδι αυτό του συνόλου της μέταλ σκηνής που εξαπλώθηκε μαζικά και κατέκτησε μεγάλες μάζες για τόσο συνεκόμενο χρονικό διάστημα. Το φαινόμενο του death metal μάλιστα είναι μοναδικό και είναι αξιοσημείωτο, πως ένα τόσο ακραίο ηχητικό σύνολο κατάφερε να διατηρηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να έχει να επιδείξει "super" καλλιτεχνία (όπως το κέβι μέταλ της δεκαετίας του '80), χωρίς μεγάλους προπολογισμούς να "παίζουν" στην αγορά του, χωρίς ιδιαίτερα υψηλές πωλήσεις (για το κάθε άλμπουμ που κυκλοφόρησε ξεχωριστά) και χωρίς κάποια ιδιαίτερη κάλυψη από τον Τύπο. Η απάντηση για το φαινόμενο αυτό είναι απλή. Το death metal ήταν η κρυφή δύναμη της μάζας του κοινού του κέβι μέταλ. Είναι ένα ιδίωμα ΦΤΗΝΟ και ΕΥΚΟΛΟ να το παίζεις.

Μπορεί στο death metal να μην υπήρχαν τα μεγαθήρια που υπήρχαν στο κλασικό κέβι, υπήρχαν όμως αναρίθμητα συγκροτήματα, μέσα από τη μάζα των ακροατών. Αυτή ήταν και η βάση του death metal και αυτός είναι ο λόγος που το έκανε τόσο ευέλικτο ως προς την αγοραστική του εξάπλωση και βιώσιμο για μακρό χρονικό διάστημα. Όπως είπαμε και πριν, το death metal είναι φτηνό και εύκολο να το παίζεις. Δεν χρειάζεται να διαθέτει μουσικούς με μεγάλο ταλέντο ή υψηλές συνθετικές ικανότητες. Δεν χρειάζεται να έχει τους ταλαντούχους τραγουδιστές ή κιθαρίστες. Δεν χρειάζεται να έχεις το λαρόγγι ενός Dio ή ενός Ozzy Osbourne για να τραγουδήσεις death metal ούτε να είσαι Malmsteen για να βγάλεις death metal κομμάτια! Με άλλα λόγια, ο καθένας μπορούσε να έχει πρόσβαση στο death metal, ακόμη και ο τελευταίος μουσικός που δεν είχε παρά να γνωρίσει 5 βασικά θέματα! Το ίδιο ισχύει και για τις ηχογραφήσεις. Ένας μέσος death metal δίσκος μπορεί να ηχογραφηθεί στο 1/3 του συνόλου των ηχογραφήσεων ενός αντίστοιχου heavy/power σκηνής. Αυτό μεταφράζεται σε ένα οικονομικό όφελος που έδινε κίνητρο σε πολλές μεγάλες και άπειρες "μικρές" δισκογραφικές "εταιρίες", να επενδύουν στο death metal και να κυκλοφορούσαν άπειρα άλμπουμ μέχρι και σήμερα. Και να έχετε, όσο πιο πολλά άλμπουμ κυκλοφορούν σε μια αγορά, τόσο πιο πολύ εξαπλώνεται το μουσικό είδος, ακόμη και αν το κάθε cd πουλάει μόνο 100 αντίτυπα!

Το κοινό του heavy metal (στη μάζα του τούλαχαιτον), ένωσε μια οικειότητα και ζεστασιά στη σκηνή αυτή, όσο βάρβαρος και αποκρουστικός αν ήταν ο ήχος του. Το death metal κυκλοφορούσε παντού, ο καθένας με λίγη τύχη μπορούσε να δημιουργήσει ένα death metal συγκρότημα και όλο αυτό το περιβάλλον έδινε μια κρυφή ικανοποίηση στο κόμπλεξ του μέσου μετλά που ήθελε πάντα να συμμετέχει κάπου, έστω και αν γνωρίζει ότι είναι άκρως και ασήμαντος.

Το death metal έβγαλε τον μέσο μετλά από την ασημαντότητά του, του δημιουργήσε την αυταπάτη ότι είναι και αυτός κάτι και όχι ένα ακόμη λιθαράκι στην απρόσωπη μάζα του μέταλ.

Αυτοί ήταν και οι λόγοι γιατί το death metal συντηρήθηκε τόσο χρόνια, ακόμη και αν παρέκκρινε μόλις τρία χρόνια μετά την πρώτη περίοδο της ακμής του. Είναι ίσως το μοναδικό μουσικό είδος που απέδειξε ότι η παρακμή και η κακογουσία μπορούν να γίνουν μηχανισμοί επιβίωσης καταργώντας την οποιαδήποτε εξέλιξη ή πρόοδο. Και είναι μια αστεία αλήθεια, το death metal είναι το μοναδικό μουσικό ιδίωμα που μέσα σε 15 χρόνια ζωής δεν έκανε καμία μουσική πρόοδο, αν εξαιρέσουμε ότι μερικοί φίλοι έβαλαν αργότερα πλάκτα για να σπάσουν λίγο τη μονοτονία!!!!

Τι σημαίνει Death Metal;

Ο όρος death metal εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως τίτλος σε ένα κομμάτι από το άλμπουμ "Power From Hell" των Βρετανών Onslaught. Το γκρουπ αυτό βέβαια μπορεί να μην έπαιζε death metal με τη στενή εννοιολογική έννοια του σήμερα αλλά για την εποχή του (1985) μπορούσε άνετα να θεωρηθεί έτσι!

Ο όρος "death" συμπεριετέθηκε ερμηνευτικά με τον ήχο και τη θεματολογία του death metal. Ήταν ένας εύκολος και απλός τρόπος να περιγράψει κάποιος τη μουσική αυτή βαρβαρότητα και ακρότητα που σίγουρα θα μπορούσε να οδηγήσει στο θάνατο έναν κοινό άνθρωπο αν τον εκλείνεις σε ένα δωμάτιο και επί 24 ώρες τον έβαζες να ακούσει το Scream Bloody Gore των Death!

Οι στίχοι από την άλλη είχαν ως κύριο αντικείμενο το θάνατο, είτε μέσα από μεταφυσικές ανησυχίες της στιγμής, μετά την ανάγνωση ενός φτηνού βιβλίου τρόμου. Μπορεί να ακούγονται κλειστικά αυτά τα σχόλια, είναι όμως και η αλήθεια γιατί δεν μπορείς να περιμένεις από έναν μουσικό ηλικίας 18-22 χρονών να έχει εντρυφήσει το μυστικισμό σε υψηλά επίπεδα! Οι ερμηνείες αυτές όμως δεν είναι παρά η βιτρίνα.

Στη πραγματικότητα, το συνθετικό "DEATH" υποδήλωνε τον ΘΑΝΑΤΟ του HEAVY METAL. Τον θάνατο του παλιού, την γέννηση και την επιβολή ενός νέου ιδιώματος. Την αντικατάσταση του παλιού κοινού του παραδοσιακού μέταλ με τη νέα γενιά μετλάδων που επιβλήθηκε με τα δικά της ακούσματα και τα δικά της σμήρη αναγνώρισης και επικοινωνίας.

Η αντικατάσταση αυτή έγινε με βίαιο τρόπο, και γι αυτό το λόγο το death metal έπρεπε να είναι τόσο βίαιο και απεχδές.

Επ'την αρχή, το death metal ήταν και αυτό ένα μυρτικό στάδιο Ελιτισμού. Είχε να αντιπάλει με ένα μουσικό οικοδόμημα (του κλασικού μέταλ) πολύ πιο ισχυρό, πολύ πιο μαζικό και σίγουρα, με μεγαλύτερη ιστορική και καλλιτεχνική αξία. Οι Cannibal Corpse είχαν να ανταγωνιστούν εμπορικά μεγαθήρια όπως οι Iron Maiden. Ακόμη και η σκηνή του thrash metal, μπορεί να είχε παρακμάσει την περίοδο που εμφανίστηκε το death metal, παρέμενε όμως ακόμη καθιερωμένη στη συνείδηση της πλατιάς μάζας. Φανταστείτε πόσο δύσκολο θα ήταν για ένα συγκρότημα που

εμφανίζονταν από το πουθενά και που προσπαθούσε να πουλήσει μερικά ντέρο μέσω ταχυδρομείου, να διεκδικήσει μια ηγετική θέση στο χέβι μέταλ που εκείνη την εποχή είχε "μπει στα σαλόνια" (για να χρησιμοποιήσουμε και την αστεία αυτή έκφραση των τελών της δεκαετίας του '80)

Τι είναι το death metal;

Μια εύκολη ερμηνεία είναι η φυσική εξέλιξη του thrash metal. Μια φυσική εξέλιξη που επιβλήθηκε από την ανάγκη ενός πιο ακραίου ήχου, ικανού να σοκάρει ακόμη περισσότερο το κοινό του χέβι μέταλ.

Αν το χέβι μέταλ ήταν η αντίδραση στο κατεστημένο, το death metal ήταν η αντίδραση στο χέβι μέταλ!

Σε μια εποχή που το χέβι μέταλ είχε "μπει στα σαλόνια" (περίοδος 1986-1987), όταν και ο τελευταίος λαϊκός έλεγε ότι "ακούω Bon Jovi και Whitesnake, ακούω και εγώ heavy metal (!!!) το ίδιο το χέβι μέταλ έβγαλε το πιο άγριο και θηριώδες ένστικτό του. Το death metal ήταν η εκτόνωση όλων των αποθνήσκων των χεβιμεταλλιδών εδώ και πολλά χρόνια. Ήταν η αντίδραση όταν αγόραζαν ένα περιοδικό από το περίπτερο που λεγόταν "METAL TAAE" και διάβάζαν μέσα για Guns N' Roses και Nirvana. Ήταν το προδομένο κοινό που είδε ξαφνικά κάποιους Celtic Frost να βγαίνουν με κραγιόν και ζαρτιέρες (στον ήχο τους). Ήταν η φυσική αντίδραση ενός κοινού που έβλεπε ξαφνικά το χέβι μέταλ, που τόσο είχε πιστέψει, να εκφυλίζεται και να γίνεται ένα ανάλαφρο ηρώον του MTV.

Ήταν τα αποθνήσκονα ενός κοινού που εσώψυχα ήθελε να ισοπεδώσει τα πάντα γύρω του και έβλεπε ένα thrash metal να γίνεται δάδεν πιο "τεχνικό", πιο "ποιετικό", πιο "μελωδικό".

Ήταν η αντίδραση σε μια τεχνοκρατική εποχή που παραμέριζε το θηρίο που κρύβουμε όλοι μέσα μας, το ένστικτο της διαφορετικότητας, το ένστικτο της αυτοσυντήρησης και της επιβολής.

Το death metal ξαναέφερε τον χαμένο αυτό τον τοσαμπουκά, τον χλευασμό της αξίας της ανθρώπινης ζωής, την απόδειξη ότι όλοι είναι σκουλήκια μέχρι της απόδειξης του αντιθέτου!

Ναι, στην αρχή του, το death metal ήταν η μουσική της ΕΛΙΤ του χέβι μέταλ. Ήταν η μουσική των λίγων αυτών εναπομεινόντων diehard μεταλλιδών που δεν έσκωpan το κεφάλι στις όποιες δίδαν "μουσικές" εξελίξεις, που αρνιόνταν την υποκυκλοή τους του MTV και των γλυκωτέρων περιοδικών των μεταλλιδών αυτών που με τα δικά τους πενήκτα μέσα, είτε οικονομικά είτε σε επίπεδο "μουσικών" γνώσεων πάλαιαν στη ξεφτίλα και επέβαλαν με το έτσι θέλω την αυθεντική κυκλοή του χέβι μέταλ.

Το συστατικό στοιχείο του death metal ήταν το ψυχολογικό ΣΟΚ που θα μπορούσε να επιφέρει στο κόσμο. Ο ήχος του ήταν πράγματι ότι πιο βάνουα και αποτρόπαιο έχει να βγάλει από μέσα της η ανθρώπινη φύση. Τα ένστικτα ενός άγριου θηρίου που το κυνηγούσε, επιστρατεύει όλες τις δυνάμεις και αντιπετιέται, όχι μόνο για να αρνηθεί αλλά για να εξελίξει τον κυνηγού του.

Το ένστικτο του απλού χεβιμεταλλά, που επι χρόνια τον έχουν όλοι στο περιθώριο και στο κλάσμο και που ξαφνικά συνειδητοποιεί ότι ακόμη και το τελευταίο του ψυχολογικό καταφύγιο, το χέβι μέταλ, γκρεμίζεται και αυτό!

Το thrash metal ήταν μια ενεργειακή μετάλλαξη του χέβι μέταλ. Το thrash metal πρόσθεσε στον ήχο του χέβι μέταλ μια επιπλέον ενέργεια που χρειάζονταν για να γίνουν οι συναυλίες περισσότερο τονωτικές.

Το death metal πήρε την ενέργεια αυτή και τη μετέτρεψε σε δύναμη καταστροφής. Αν το thrash metal ήταν ως του πούμε, ένα συμπλήρωμα (ηχητικής) διατροφής, το death metal ήταν ως ηπατίτιδας!!!

Η θεματολογία του death metal μπορεί να χωριστεί σε τρεις κατευθύνσεις, άλλοτε διαφορετικές μεταξύ τους, άλλοτε αλληλοσυμπληρούμενες. Η πρώτη στιχουργική κατεύθυνση είναι ο αντιχριστιανισμός με βιρίνα τον Σατανισμό. Βασικές επιρροές, το black/thrash της πρώτης περιόδου (Venom, Sodom, Destruction κλπ), θεματολογία που θα επενδύσει τις πρώτες underground εμφανίσεις του death metal.

Η δεύτερη κατεύθυνση είναι σκοτεινή και μυστικιστική. Η έννοια του Θανάτου κυριαρχεί με μια πιο "φιλοσοφική" διάθεση, όσο τουλάχιστον επέτρεπαν οι γνώσεις και η καλλιέργεια απτών που έγραφαν τους στίχους.

Η Τρίτη τέλος κατεύθυνση εκκάρει τον Θάνατο ως προϊόν ενός μανιακού ένστικτου. Αναπτύσσει την έννοια του Θανάτου μέσα από άγρια δολοφονικά ένστικτα, επικεντρώνει στην υλική διάσταση του Θανάτου, τον αποτρόπαιο σκωπητρασμό, τη βάνουα δολοφονία, απενδύοντας μουσικά, εκκένον από splatter φιλμ.

Σε όλες τις περιπτώσεις, η θεματολογία επικεντρώνεται στην αδυναμία του κοινού ανθρώπου να ξεφύγει από το θάνατο, λειτουργώντας μερικές φορές και ως αρχολογικό στην υποσυνείδητη φοβία του κάθε κοινού ανθρώπου για την ξαφνική ή μελετημένη αφαίρεση της ζωής του.

Το ηχητικό χάος και ο τεχνιτός θορυβισμός death metal λειτουργούν ως το soundtrack της κόλασης, υπενθυμίζοντας σε όλους τους μεταλλάδες ότι εκεί θα είναι η κατάληξη τους, όντας τα κακά και ασυμβίβαστα παιδιά της κοινωνίας!

Το death metal ηγνεί τον Θάνατο ως μέσο αποκατάστασης, ανατροπής και εξιγάνωσης των ανθρώπινων κοινωνιών, τονίζοντας πάντα την μεγάλη ανάγκη που έχει η ανθρωπότητα για την γρήγορη και αποτελεσματική απομάκρυνση των αδυνάμων ή γερασμένων κυττάρων της. Μόνο η ΕΛΙΤ κατέχει τις γνώσεις για την αθανασία και αυτό συχνά σκιαγραφείται κρυπτογραφημένα μέσα στο death metal.

Με πολύ απλά λόγια, το death metal λέει ότι κάποιος θα πεθάνουν και θα εξαφανιστούν

Πότε εμφανίστηκε το Death Metal;

Τα πρώτα εξελικτικά στάδια

για πάντα ενώ κάποιος άλλοι θα πεθάνουν μεν σωματικά αλλά θα κερδίσουν την αθανασία.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το death metal πρωτοεμφανίστηκε με τους POSSESSED και τους DEATH. Τα γκρουπ αυτά σίγουρα επηρεάστηκαν και αντέψαν ένα πρωτοφανές ήχο μέσα στα πλαίσια του thrash metal. Τα δύο αυτά γκρουπ εμφανίστηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '80 και έκαναν μεγάλη αίσθηση στο κοινό του μέταλ. Ήταν τόσο πρωτακουστή η βαρβαρότητα του ήχου τους σε σημείο που σκεδόν κανένα συγκρότημα την περίοδο εκείνη δεν μπόρεσε να ακολουθήσει τα βήματά τους. Ας μην ξεχνάμε ότι το χέβι μέταλ τότε, ζούσε ακόμη μέσα στην ανασφάλεια της απομόνωσης, το φόβο μιας πιθανής διακογραφικής απόρριψης και γι αυτό, η πλειοψηφία των μουσικών, ακόμη και από το thrash metal, δεν τολμούσε να κάνει παρόμοια βήματα.

Από το 1986 βέβαια υπήρχαν κάποιες μεμονωμένες απόπειρες συγκροτημάτων να μπνούν στην ακρότητα αλλά οι προσπάθειές τους επικεντρώνονταν κυρίως στο να ενισχύσουν τον ήχο τους σε ενέργεια, ταχύτητα και όγκο από το να σπάσουν τα διαχωριστικά δεσμά και να εισάγουν τον θόρυβο στη μουσική τους.

Εκτός από τους Death και τους Possessed, τα οποία από την αρχή κίολας καταξιώθηκαν στην αγορά του μέταλ, τα πρώτα χρόνια από την εμφάνιση του death metal (1985-1988) υπήρχαν κάποια γκρουπ που άρχισαν να προσανατολίζουν τον ήχο τους στις ηχητικές πλατφόρμες του death metal.

Ας μην ξεχνάμε και τα δύο κομμάτια των Sarcophago στην θρυλική αυτή συλλογή WARFARE NOISE VOL 1 από τη Βραζιλία που κυκλοφόρησε το 1986 και θεωρούνται μέχρι και σήμερα ως ότι πιο απόλυτο έχει ηχογραφηθεί στο death metal. Όπως και κάποια γκρουπ που άρχισαν να δημιουργούνται εκείνη την εποχή (γύρω στο 1987) και να γράφουν τα πρώτα τους ντέρο.

Οι προσπάθειες όμως αυτές ήταν μεμονωμένες και δεν μπορεί να μιλάει κάποιος για την ύσταση μιας death metal σκηνής, έστω και μέσα στο underground.

Η κατάσταση, καλώς ή κακώς, ήταν λίγο διαφορετική και μάλιστα πολύ πιο διαφορετική από όσο θα φανταζόσασταν.

Αν γυρίσουμε πίσω στο 1987 (οι ημερομηνίες πάντα κατά προσέγγιση), ένα μεγάλο μέρος του κοινού του thrash metal είχε αρχίσει να ακούει hardcore/punk. Τουλάχιστον, τα χαοτικά/επιμεταλλωμένα συγκροτήματα του είδους (Electohippies, Doom, Discharge, Disorder, Chaos UK κλπ). Μπορεί το hardcore ιδεολογικά να μην είχε σχέση με το μέταλ, σε μια εποχή όμως που το thrash αλλά και το χέβι μέταλ γενικότερα είχε εκφυλιστεί και παρακμάσει, δεν υπήρχαν πολλές εναλλακτικές για έναν ορισμένο thrasher που έψαχνε για ηχητική τόνωση ακόμη και στο θέρυσο του μπλέντερ! Το hardcore επιπλέον, είχε και αυτόν τον "υπόγειο" βρώμικο απροσάρμοστο ήχο που άρεσε ιδιαίτερα σε πολλούς μεταλλάδες που έψαχναν τότε για κάτι ακόμη πιο διαφορετικό και άγνωστο. Εξάλλου, μην ξεχνάμε ότι εκείνη την εποχή εμφανιζόταν και το crossover (D.R.I., C.O.C. κ.α.) καθώς και το THRASHCORE (Carnivore κ.α.)

Μέσα στο περιορισμένο αλλά σταθερό πλαίσιο όλων αυτών των "core" ακουσμάτων, μερικοί στάλντιοι μουσικοί αποφάσισαν να ενώσουν τις ελάχιστες δυνάμεις τους και να δημιουργήσουν συγκροτήματα. Οι πρώτες προσπάθειες αυτές δεν απαιτούσαν τεχνικά προσόντα αλλά φυσικά προσόντα, μπράτσα δηλαδή για να βαράνε γρήγορα τα ντραμς και λαβύγγι για να γκαρίζει και να βρυχάται με τις ώρες! Κάποιος έτσι άρχισε να γεννιέται το GRINDCORE και ακόμη πιο σύντομα, τα πρώτα γκρουπ του όπως οι Napalm Death, Agathocles, Macabre κλπ να αποκτούν μεγάλη απήχηση στους κύκλους του punk και metal underground.

Σ' αυτό το σημείο, σίγουρα κάποιος θα αναρωτηθεί τι σχέση μπορεί να έχει το hardcore ή το grindcore ή οποιοδήποτε άλλο "core" με το death metal.

Η σχέση του σίγουρα δεν έχει να κάνει ούτε με τη στιχουργία ούτε με τη συνθετική αντίληψη.

Όλα τα είδη του "core" λειτουργήσαν ως η ψυχολογική προετοιμασία του παραδοσιακού αυτού κοινού του μέταλ ώστε να υποδεχθεί τον βάρβαρο ανατρεπτικό του death metal! Ο κόσμος άρχισε να εξοικειώνεται με την έννοια του χάους, του θορύβου, του κλάε ή άγριου και αποτρόπαιου. Άρχισε να συμφιλιώνεται με την έννοια ότι η μελωδία είναι πλέον κάτι περιττό και ανόητο και ότι μόνο ο ολοκληρωτικός θόρυβος είναι αυτό που στο τέλος θα επιβληθεί και θα επιβιώσει!

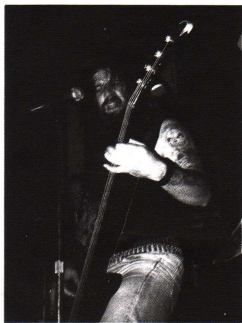
Πολύ σύντομα το κοινό του μέταλ άρχισε να αποβάλλει τα ακουσματα του "core". Το στρατόπεδο των παραδοσιακών πένκκων άρχισε να γινώσκων έντονα την εισβολή των "εξόρκων" μεταλλιδών και της "κορηγομυστικής" κυκλοή τους και άρχισε πλέον να κινδυνεύει τα γκρουπ που επιμεταλλώναν ή επιρριπύωναν τον ήχο τους!

Εδώ γίνεται πλέον και η οριστική στροφή που θα δημιουργήσει το death metal. Οι νέοι αλχημιστές του death πήραν στοιχεία από το παλιό thrash και black (τουλάχιστον ως προς την τεχνική και στιχουργική υποδομή του), προσέθεσαν ασυλλήπτες ταχύτητες και ένα γρανιτένο ήχο σε όλα τα όργανα και δημιούργησαν αυτό που σήμερα ονομάζουμε death metal.

Το death metal βασιλεύει κυρίως στο rhythm section (μπάσο/ντραμς) ενώ η φωνή και η κιθάρα μμείται και ακολουθεί τους χαοτικούς ρυθμούς.

Αυτή είναι η και η βασική αντίθεση με το παραδοσιακό χέβι μέταλ που βασιλεύει κυρίως στα κιθαριστικά θέματα και την υψηλή απόδοση των τραγουδιών.

Το death metal έβαλε σε δεύτερη μοίρα την κιθάρα και τη φωνή. Με τον τρόπο αυτό, κατέρριψε το είδωλο του guitar hero ή του τραγουδιστή-frontman που επι χρόνια



Η θεματολογία του death metal.





Που εμφανίστηκε το death metal;

κυριαρχούσε στο χέβι μέταλ.

Στο death metal καταργήθηκαν οι ρόλοι και εξισώθηκαν οι "πρωτεύοντες" με τους "δευτερεύοντες" μουσικούς. Ήταν μια μορφή δημοκρατίας που υπηρετούσε τις δικτατορικές διαθέσεις του νέου αυτού κινήματος!!!

Το death metal λοιπόν κατάργησε ως δια μαγείας την έννοια του star system που επι χρόνια συντηρούσε το χέβι μέταλ. Κατάργησε την έννοια του heavy metal hero και δημιούργησε την έννοια του hero-fan!

Το death metal στρατολόγησε μουσικούς μέσα από τα τελευταία στρώματα της μάζας του μέταλ, ανακαλύπτοντας τα στοιχεία αυτά που είχαν τη δύναμη και το σθένος να επιβιώσουν και να επιβληθούν.

Το death metal, για πρώτη φορά στην ιστορία του χέβι μέταλ, έδωσε αξία στο κοινό του μέταλ. Ο deathμεταλός ξέφυγε από την υπόσταση του "οπαδού" που μόλις βλέπει την αρίστια του 'αγαπημένου' του συγκροτήματος σκύβει ευλαβικά το κεφάλι και προσκυνεί. Τα ίδια τα μέλη πολλών death metal συγκροτημάτων ήταν σε άμεση συνεργασία με το κοινό τους, βγάζοντας τα δικά τους φανζίν, κάνοντας tape trading και μικροδιανομές. Σ' αυτό το σημείο λοιπόν έχουμε και την πρώτη συνειδητοποιημένη εμφάνιση και ανάπτυξη του UNDERGROUND στο χέβι μέταλ, για πρώτη φορά στην ιστορία του. Μέχρι τότε, υπήρχε underground από την άποψη ότι υπήρχε ένας μεγάλος όγκος συγκροτημάτων που απλά περίμενε στην ουρά για να αποκτήσει ένα διακογραφικό συμβόλαιο και να εξασφαλίσει μια επιτυχημένη καριέρα!

Στη περίπτωση του death metal underground τα πράγματα για πρώτη φορά αποκτούν μια νέα διάσταση.

Ακριβώς επειδή το death metal δεν μπορεί να μπει στα περιοδικά, δημιουργεί τα δικά του περιοδικά. Επειδή δεν μπορεί να υπογράψει σε διακογραφικές εταιρίες, κυκλοφορεί με δικές του δυνατότητες τη μουσική του, έστω και σε γραμμένη κασέτα. Δημιουργεί το δικό του δίκτυο ενημέρωσης μέσα από δεκάδες άτομα απ' όλο τον κόσμο που αλληλογραφούν μεταξύ τους, ανταλλάσσοντας πληροφορίες και διακινώντας ενημερωτικά φυλλάδια (flyers) μέσα από τα γράμματά τους.

Το μέταλ, για πρώτη φορά στην ιστορία του αποκτά μια μικρή αλλά συγκροτημένη κοινότητα που μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις μόνη της, χωρίς την ανάγκη κάποιων 'πολυεθνικών' εταιριών ή του επίσημου ξεπουλημένου Τύπου.

Οι χώρες στις οποίες πρωτοεμφανίστηκε, αναπτύχθηκε και γνώρισε επιτυχία το death metal ήταν στην αρχή η Αμερική, Σουηδία, Βραζιλία και Αγγλία.

Αναμφισβήτητα, η γενέτειρα του death metal είναι η Αμερική.

Οι ΗΠΑ ήταν πάντοτε η μεγαλύτερη δύναμη στο παγκόσμιο χέβι μέταλ. Ήταν η χώρα με τη μεγαλύτερη παραγωγή συγκροτημάτων αλλά και με μια παραδοσιακή κουλτούρα στον σκληρό ήχο. Οι ΗΠΑ βέβαια ήταν και η πρώτη χώρα που κατέρρευσε το χέβι μέταλ, προς τα τέλη της δεκαετίας του '80 για να την ακολουθήσει αμέσως αργότερα και η Αγγλία. Το Αμερικανικό κοινό επίσης του μέταλ είχε ανέκαθεν μια εμμονή τόσο με τα θέματα του αποκρυφισμού όσο και μια μανία με οτιδήποτε splatter/gore/horror. Επιπλέον, η Αμερικανική σκηνή είχε την κληρονομιά πρωτοποριακών γκρουπ για τον ακραίο ήχο (Metallica, Slayer, Exodus, Death, Possessed κ.α.)

Η Βρετανία από την άλλη ανέπτυξε μια δυνατή σκηνή εξίσου γρήγορα με την αντίστοιχη των ΗΠΑ (Paradise Lost, Anathema, Prophecy Of Doom, Napalm Death, Carcass κλπ)

Η Αγγλία όμως ήταν η γέφυρα που πέρασε το death metal από την Αμερική και εξαπλώθηκε στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Σ' αυτό συντέλεσαν δύο διακογραφικές εταιρίες, η Earache και η Peaceville που μέχρι τότε πείκευονταν στο hardcore αλλά επένδυσαν πολύ στο death metal, όπως ο Αγγλικός Τόπος, Kerrang, Thrash N Burn (που αργότερα μετονομάστηκε σε Terrorizer).

Σημαντικό ρόλο επίσης έπαιξαν και οι πολυάριθμοι φοιτητές από όλο τον κόσμο που σπούδαζαν σε Βρετανικά πανεπιστήμια και με τη σειρά τους μετέφεραν τα νέα αυτά ακούσματα στις χώρες τους.

Πρώτος μιλούσαμε για τη Σουηδία και το φαινόμενο του Σουηδικού death metal, αζίζει να κάνουμε μια στάση στη Βραζιλία.

Η Βραζιλιάνικη σκηνή πάντοτε βρισκονταν μακριά από τις εξελίξεις, τόσο λόγω της απόστασής της όσο και εξαιτίας του "τρίτοκοσμικού" χαρακτήρα της. Παρ' όλα αυτά όμως, η Βραζιλία ανεπτύξε, παράλληλα χρονικά με τις ΗΠΑ μια μεγάλη και ισχυρή σκηνή στο death metal, ξεκινώντας από τους γνωστούς Sepultura για να τους ακολουθήσουν κάποιοι αξεπέραστοι Sarcófago, Vulcano, Holocausto, Sextrash, Mystifier και πολλοί άλλοι από το underground. Το βραζιλιάνικο death metal δεν είχε να πλέψει τίποτε από το αντίστοιχο των ΗΠΑ ή των άλλων χωρών, απλά οι άνθρωποι ήταν λίγο άτυχοι!

Και φτάνουμε τέλος στην Σουηδική σκηνή η οποία στη κυριολεξία σάρωσε την Ευρωπαϊκή αλλά και παγκόσμια αγορά. Είναι αξιο απορίας μάλιστα, γιατί το death metal βρήκε τόσο πρόσφορο έδαφος σε μια χώρα όπως η Σουηδία και όχι στη Γερμανία για παράδειγμα που μέχρι και σήμερα είναι η μεγαλύτερη μέταλ αγορά του κόσμου αλλά και η γενέτειρα του thrash metal.

Η Σκανδιναβική σκηνή στο σύνολό της ποτέ δεν μπόρεσε να καθιερωθεί στον χάρτη του παγκόσμιου μέταλ. Μπορεί η Σκανδιναβία να έβγαλε μεγάδτρια όπως οι Bathory, οι Eurpce, ο Malinsteen, ο King Diamond κ.α., ποτέ όμως δεν μπόρεσε να φτάσει την Αγγλική ή τη Γερμανική ή την Αμερικανική μέταλ αγορά.

Παρόλα αυτά, το death metal βρήκε εξαιρετικά πρόσφορο έδαφος για ανάπτυξη στη Σουηδία. Είναι ίσως και τα ρεκόρ της Σουηδίας σε αυτοκτονίες που προετοίμασαν ψυχολογικά τον κόσμο της να δεχθεί και να αναπτύξει το νέο αυτό μουσικό ιδίωμα που

Η σχέση του death metal με το black metal.



Οι λόγοι που παρήκμασε το death metal.

άκουγε στο "DEATH" metal!

Από την υπόλοιπη Σκανδιναβία, καμία χώρα δεν μπόρεσε να αναπτύξει death metal σκηνή και είναι ζήτημα αν ακόμη και στη Νορβηγία να υπήρχαν μερικά γκρουπ σ' αυτό το χώρο!

Αυτό το κεφάλαιο είναι ίσως και το σημαντικότερο στην ιστορική μας έρευνα και ο κυριότερος λόγος σύνθεσης ενός τέτοιου αφιερώματος σε ένα αμιγώς black metal έντυπο όπως το FOREST. Αν επιχειρήσουμε να κάνουμε μια ιστορική παραδρομή και συγκρίσεις, δεν θα βγάλουμε άκρη.

Το black metal είναι ο παππούς του death ή το αντίστροφο; Οι Venom είναι παππούδες των Morbid Angel και οι Morbid Angel παππούδες των Emperor για παράδειγμα; Στη πραγματικότητα μια τέτοια προσπάθεια Δαρβινιστικής ανάλυσης είναι άτοπη για ένα πολύ απλό λόγο.

Το death metal και το black metal στην αρχή, προς τα τέλη της δεκαετίας του '80, είναι ΤΟ ΙΔΙΟ πράγμα!

Στη πραγματικότητα δεν υπήρχε κάποιος διαχωρισμός. Η ταμπέλα "black metal" υπήρχε στις μνήμες των μεταλδών για να θυμούνται τα γκρουπ αυτά των αρχών της δεκαετίας του '80 που υιοθέτησαν τον Σατανισμό στη στιχοτυπική τους ενσκόληση (Merfulful Fate, Venom κλπ).

Η σκηνή του death metal στην αρχή ήταν ενιαία. Υπήρχαν από τη μία συγκροτήματα που ο τραγουδιστής τους γκάριζε σαν γκαστρωμένος ουκρατογικός και από την άλλη τραγουδιστές που γράζιζαν σαν γιαγιά που της σβάνουν ταίγρια στη ράια!

Υπήρχαν από τη μία γκρουπ που έπαιζαν γρήγορα και από την άλλη, γκρουπ που έπαιζαν αργά. Σε όλες τις περιπτώσεις όμως, όλα βρισκονταν κάτω από τη σκεπή του death metal.

Ο διαχωρισμός του κοινού ξεκίνησε μετά το 1990, όταν το death metal άρχισε να γίνεται και αυτό mainstream.

Το παραδοσιακό κοινό του death metal, αυτό που έζησε και δημιούργησε το death metal μέσα στο διάστημα 1987-1990, συνειδητοποίησε ότι ΠΟΥΛΗΘΗΚΕ και ότι άρδε η ώρα να ενεργοποιήσει ξανά τους υπόγειους αυτούς μηχανισμούς του underground που μέχρι τότε είχαν λειτουργήσει ως κινητήρια μοχλά ανάπτυξης και ως ασπίδες προστασίας. Οι παραδοσιακοί αυτοί λοιπόν θαυοτές του death metal, πέταξαν στα σκουπίδια τους δίσκους με τις λουστραρισμένες παραγωγές που σερβίρονταν σαν τα μανιτάρια και άρχισαν να αναπτύσσονται ξανά μέσα στο underground νέα γκρουπ με υγιή αντίληψη, διαφορετικά συνθετικά νοοτροπία και προπάντων, διαφορετικούς και συνειδητοποιημένους στίχους.

Το black metal υπήρχε μέσα στο σύνολο του death metal underground, όχι ως

"παρακλάδι" αλλά σαν μια ξεχωριστή γραμμή πλεύσης.

Υπήρχαν μικροκοινωνίες συγκροτημάτων μέσα στο death metal που τους άρεσε να βγάζουν φωτογραφίες με βαμμένα πρόσωπα, να φορούν ακόμη και πατάκια και να γράφουν στίχους για τον Αντίχριστο και να ανασκοπιζόμενους παπάδες.

Η μικρή αυτή κοινωνία, σύντομα απέκτησε τη δική της ταυτότητα, μόνο και μόνο για να διαχωριστεί τη θέση της από την κίτσαρια του death metal στην εποχή της παρηκμάχ του.

Ανατρέχοντας στο παρελθόν, πήρε το όνομα των προγόνων της, BLACK METAL.

Το death metal ακολούθησε και αυτό τους νόμους της φύσης. Γεννήθηκε, αναπτύχθηκε, παρήκμασε και πέθανε. Μπορεί ακόμη και μέχρι σήμερα, το death metal να είναι μαζικό, μπορεί η παραγωγή death metal αλμπουμ να αυξάνεται από χρόνο σε χρόνο, μπορεί να υπάρχουν πολλοί μεταλδές που ανακαλύπτουν το death metal τελευταία στιγμή και νομίζουν ότι είναι το "νέο" μέταλ, το death metal όμως έχει πεθάνει ήδη από το 1991. Το death metal ανέβηκε γρήγορα στη κορυφή αλλά κράτησε ελάχιστα. Και αυτό γιατί αμέσως σκεδόν με το που έγινε γνωστό, έλασε όλο το underground κοινό του το οποίο δημιούργησε το δικό του υπόγειο στρατόπεδο, του black metal.

Θυμάμαι σαν τώρα, όταν είχε πρωτοβγει το Altars Of Madness των Morbid Angel, την σκεπτικισή που νιώσαμε όλοι για το υπέρτατο αυτό μουσικό αποτέλεσμα από τη μία, από την άλλη όμως όταν ξαφνικά οι Morbid Angel άρχισαν να φουοράρουν στο "μεγάλο" περιοδικό, παρ'α με τους Guns N' Roses και τους Nirvana και να απορρίπτονται συνεντεύξεις από τα "μικρά" φανζίν που τους στήριξαν τόσα χρόνια πριν νιώσουμε φοβερή δυσφορία. Εγώ προσωπικά, πολλά στα μεταχειριζόμενα το πρώτο άλμπουμ των Morbid Angel, ένα μήνα μόλις κυκλοφόρησε.

Χάνοντας το ισχυρό αυτό underground κοινό του, το death metal έλασε αμέσως τη βλαή του. Μπορεί τα περισσότερα γκρουπ της εποχής να είχαν ισχυρά συμβόλαια και σημαντική προώθηση και χρηματοδότηση από μεγάλες διακογραφικές εταιρίες τους, από την άλλη όμως, χωρίς αυτό το υπόγειο κοινό των πρώτων 1000 ορκισμένων "οπαδών" τους, το death metal έχασε την αναπαραγωγική του ικανότητα.

Έχασε την δυνατότητα να αναπαράγεται μέσα από το underground και άρχισε να αναπαράγεται μέσα από τη ΜΑΖΑ, το άθροισμα αυτό των καταναλωτών του μέταλ που ενημερώνονται μέσα από τα δισκάκια και τα λουστραρισμένα περιοδικά.

Με άλλα λόγια, το death metal αντί να αναπαράγεται μέσα από τους ΛΥΚΟΥΣ που φάγαν το κοπάδι, άρχισε να αναπαράγεται μέσα από το ΠΙΟΒΑΤΑ!

Υπήρχε βέβαια και ο συνθετικός και πικτικός κορεσμός που δεν μπόρεσε να αποφύγει το death metal. Ούτε υπήρχαν και μουσικοί με μεγάλη προώθηση στο μέταλ και υψηλή τεχνική κατάρτιση ώστε να μπορούσαν να το οδηγήσουν ακόμη πιο μακριά. Κάποιες προσπάθειες που έγιναν για το προσέδκη μερικών πλάκτρων κατέληξαν σε

Ποιες είναι οι διαφορές με το black metal.

Ποια είναι η θέση του death metal σήμερα;

αποτυχία.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα του death metal όμως είναι ότι δεν μπόρεσε να παρουσιάσει μια σταθερή ιδεολογία. Οι μουσικοί του death metal μπορούσαν μόνο να γράφουν "μουσικά" και να παράγουν ήχο. Η στιχουργική τους ανικανότητα και αοριστία άρχισε να αποξενώνει πολλούς "οπαδούς" του death metal, ακριβώς γιατί δεν μπορούσε να ενισχύσει τις μεταφυσικές του ανησυχίες.

Η ταφόπλακα του death metal ήταν η επανάσταση του black metal το 1993.

Η επανάσταση αυτή ήταν και μια ρεβάνς που πήρε το παλιό αυτό, προδομένο κοινό του death metal της πρώτης περιόδου! Και φανταστείτε, ότι το κοινό αυτό περίμενε 6 ΟΛΟΚΛΗΡΑ χρόνια (από το 1987 έως το 1993 περίπου) για να πάρει τα νύια στα χέρια του, σε αντίθεση με το death metal που αναπτύχθηκε και εξαπλώθηκε μέσα σε μόλις 3 χρόνια (1987-1990).

Ο διαχωρισμός του 1990 εξελίχθηκε σε αντιπαδεία για να καταλήξει σε πόλεμο μέσα στην τριετία '90-93 και ανοικτή αντιπαράθεση μεταξύ του black και του death. Αντιπαράθεση όμως ανάμεσα σε ποια "στρατόπεδα"; Στους παραδοσιακούς θιασώτες του death metal της πρώτης περιόδου (μετονομασμένους και μετεξελιγμένους σε black metal σκηνή) και της ευρείας μάζας ανεγκέφαλων οπαδών από την άλλη που θεώρησαν το death metal απλά σαν μια ηχητική εκτόνωση. Η αντιπαράθεση αυτή λοιπόν ήταν ένας πόλεμος ΕΛΙΤ και ΜΑΖΑΣ η οποία φυσικά κατέληξε στην επικράτηση της πρώτης.

Μουσικές/ηχητικές διαφορές

Το death metal οικοδομείται από τις υψηλές ταχύτητες, τον απροσπέλαστο ηχητικό όγκο και τα ασήκωτα φωνητικά. Το death metal δίνει βάση στη κτηνωδία, την υψηλή ενέργεια και τη πόρωση.

Το black metal από την άλλη είναι πιο εγκεφαλικά. Είναι μεν βαρύ, είναι αλλόπρωτο, είναι πολλές φορές γρήγορο και αβυσώπρωτο, η ατμοσφαιρικότητα του όμως είναι το συστατικό αυτό που βοηθάει στην μύηση και την ερμηνεία των αποκρυφιστικών του στίχων.

Θεματολογία

Το death metal γρήγορα έχασε το στιχουργικό του ενδιαφέρον. Αντιθέτως, το black metal γρήγορα ξεφύγε από τους κοινωτικούς αντιχριστιανικούς στίχους και κινήθηκε σε πιο συνειδητοποιημένες κατευθύνσεις.

Το black metal έχει μια ιδεολογία που μπορεί να διατηρήσει την ενότητα του κοινού του (Σατανισμός, Παγανισμός, Εθνικοσοσιαλισμός κλπ). Το death metal δυστυχώς δεν έχει κοινή ιδεολογία.

Image

Άλλος ένας τομέας που το death metal υστερεί, σχεδόν από την αρχή, ήταν το image του. Μπορεί όλοι να λένε ότι η "μουσική" έχει το πρώτο λόγο, στο μέταλ όμως τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά γιατί όλοι θέλουμε να βλέπουμε και κάτι διαφορετικό από την καθημερινότητα! Εκεί λοιπόν που το black metal άρχισε να εμφανίζει μια σύνδεση θεατρική αναπαράσταση του μυστικισμού του μέσα από μανδύες, corpse paint ή τόνους καρφιών, το death metal έκανε το λάθος να παρουσιάσει ένα "ανδρώπινο" πρόσωπο. Οι μουσικοί του death εμφανίζονταν με καίσιμα μπασμένα που φοράγαν μπλουζάκια σε XXX LARGE μέγεθος που εφάρμοζαν πάνω τους σαν φουστανάκια! Φανταστείτε λοιπόν ένα πιτσιρίκι 18 χρονών, με καίσι αδύναμα χεράκια να φοράει ένα μπλουζάκι nx Immolation που να του κατεβαίνει μέχρι το γόνατο!!!

Όπως είπαμε και πριν, το death metal σήμερα διατηρεί ακόμη ένα μεγάλο μέρος της πίστας του παγκόσμιου μέταλ. Είναι ένα φτηνό, mainstream είδος, μια φτηνή βαβούρα που μπορεί να καλύψει την ανάγκη μιας γρήγορης εκτόνωσης.

Το death metal δυστυχώς σήμερα είναι αποξενωμένο από τις ρίζες. Κυριαρχείται από χιλιάδες ομοφιλόφωλα συγκροτήματα του "μελωδικού" death metal (σαν να λέμε Εθνικοσοσιαλιστές Εβραίοι δηλαδή) και άπειρα (στη κυριολεξία αναρίθμητα) γκρουπ του death gore/death noise/death industrial και ότι άλλη αβία μπορεί να βγάλει ο ανθρώπινος νους.

Υπάρχουν σίγουρα κάποιες συνειδητές προσπάθειες από κάποια πεφωτισμένα γκρουπ να γυρίσουν στις αρχές ή τουλάχιστον να μην παίζουν με πλάκτρα και αβερίφτιστες ψευτομελωδίες. Ο καιρός θα δείξει.



Οι πρωτοπόροι

ΗΠΑ
POSSESSED
DEATH
MORBID ANGEL
IMMOLATION

ΣΟΥΗΔΙΑ
NIHILIST/ENTOMBED
GRAVE
THERION
UNLEASHED

ΒΡΑΖΙΛΙΑ
SARCOFAGO
VULCANO
MYSTIFIER
SEXTRASH

ΑΓΓΛΙΑ
PARADISE LOST
ANATHEMA
BOLT THROWER
BENEDICTION
CARCASS

ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ
ASPHYX (Ολλανδία)
ANARCHUS (Μεξικό)
MASACRE (Κολομβία)
MUTILATED (Γαλλία)
ROTTING CHRIST (Ελλάδα)

ME BLACK METAL
ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ
DARK THRONE (Νορβηγία)
(THE TRUE) MAYHEM
(Νορβηγία)
ACHERON (ΗΠΑ)
IMPERATOR (Πολωνία)

Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ GORE DEATH
NECROPHAGIA (ΗΠΑ)
MACABRE (ΗΠΑ)
AUTOPSY (ΗΠΑ)
IMPETIGO (ΗΠΑ)

ΟΙ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΕΣ
ATHEIST (ΗΠΑ)
NOCTURNUS (ΗΠΑ)

DEATH/GRIND
PUNGENT STENCH (Αυστρία)
DISHARMONIC ORCHESTRA
(Αυστρία)
AGATHOCLES (Βέλγιο)
NAPALM DEATH (Αγγλία)
SLASHING DEATH (Πολωνία)



MAINSTREAM ΑΛΛΑ ΚΑΛΟΙ
OBITUARY
CANNIBAL CORPSE
CANCER
DEICIDE
VADER

ΕΠΙΝΑΝ ΦΛΩΡΟΙ
SEPULTURA
ANATHEMA
PARADISE LOST
ENTOMBED
TIAMAT
THERION
AMORPHIS
ATROCITY

ΑΞΙΑ ΠΡΟΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΗ
ABHORER (Σιγκαπούρη)
ABOMINATION/MASTER (ΗΠΑ)
AFFLICTED (Σουηδία)
GROTESQUE (AT THE GATES)
(Σουηδία)
CADAVER (Νορβηγία)
CARBONISED (Σουηδία)
CRUCIFIER (ΗΠΑ)
CASBAH (Ιαπωνία)
DISMEMBER (Σουηδία)
EXHORDER
INCANTATION (ΗΠΑ)
INCUBUS (ΗΠΑ)
ORDER FROM CHAOS (ΗΠΑ)
NUN SLAUGHTER (ΗΠΑ)
NUCLEAR DEATH (ΗΠΑ)
PROPHECY OF DOOM (Αγγλία)
MATRICIDE (ΗΠΑ)
MERCILESS (Σουηδία)
MORTICIAN (ΗΠΑ)
MALEDICTION (Αγγλία)
MORGOTH (Γερμανία)
MONSTROSITY (ΗΠΑ)
NECROVORE (ΗΠΑ)
SCHIZO (Ιταλία)
SADUS (ΗΠΑ)
SUFFOCATION (ΗΠΑ)
SHUB NIGGURATH (Μεξικό)
UNCANNY (Σουηδία)
VITAL REMAINS (ΗΠΑ)

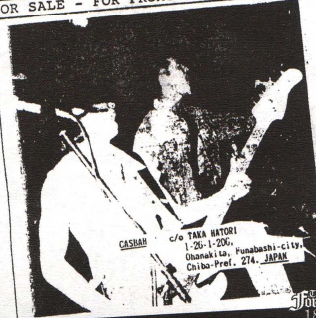


#2

Far East Thrashcore Union -F.E.T.U.-
 OFFICIAL LIVE PROMO-TAPE
 VOLUME 3 FEATURING WITH SACRIFICE/CASBAH/DEMENTIA
 Your copy No. 152 /250
FEFU
 c/o YOTA TAKAHASHI
 1-12-16, Tama, Atsugi-shi
 TOKYO, 120, JAPAN
 NOT FOR SALE - FOR PROMOTIONAL USE ONLY.



c/o KEIRA SUGIUCHI
 Suwayama 207,
 4-35-5, Hara-ku, Higashi,
 Saitama-shi,
 TOKYO, 130, JAPAN



CASBAH
 c/o TAMA MATSUI
 1-25-1, 200,
 Ohnakita, Fushimi-city,
 Chiba-Pref., 274, JAPAN



DEMENTIA
 c/o FUMIE UHARA
 3-16-16, Harajuku,
 Nakano-shi,
 TOKYO, 125, JAPAN

new! band the studio recorded demo from

DEATH NEWS c/o Steve Bonanno, 1111 Victoria Park, London W7 5P, ENGLAND. SH. Send \$ 2 US.

#8 DENTIA SCAMS OUTWOM!!!

"LICENSED TO THRASH"

"CREEP SHOW"

This Tape Contains Following Tracks:
 Demolishing Empire Towards Humanity, Deathly-
 Void, Heretic, 66/ Inferior, The Machine,
 Clockwork, Live, Corpse, Abuse,
 The 1983 Machine, 10 (see page 16)
 SEND CASH!! Buy Yell!!

BLACKTHORN
 c/o Henrik Kjaer
 Carl Bertelsenegade 6, 4, TV

LP "Licensed to Thrash"
 1-12-16, Tama, Atsugi-shi
 TOKYO, 120, JAPAN
 c/o YOTA TAKAHASHI
 1-12-16, Tama, Atsugi-shi
 TOKYO, 120, JAPAN

LP "Licensed to Thrash"
 1-12-16, Tama, Atsugi-shi
 TOKYO, 120, JAPAN
 c/o YOTA TAKAHASHI
 1-12-16, Tama, Atsugi-shi
 TOKYO, 120, JAPAN

MATRICIDE

MATRICIDE. c/o Jhon Ortega.
 1985 8th. St.S.E.
 Winter Haven.
 Florida. 33880.
 U.S.A.

MATRICIDE was formed for Jhon Ortega, the band founder after of the departure from Morbid Angel, playing bass and recording the album "Abominations of Desolation" which Goreque Record Company screwed us out of so the album never was released. Left Morbid Angel to create MATRICIDE. Have one demo tape out entitled "Mothers Day", Jhon play all the instruments on the demo and wrote all the music and lyrics. The production is not the best and the vocals not goods, the demo tape include: "Evil Dead", "Contamination", "Black Plague", "Guardians of the Crypt", and "Nightmare". Now Jhon recording a new demo tape entitled "ELYSIUM". So far the production is killer and the finished product will completely crush the first demo. Again Jhon Ortega play all the instruments and the leads are totally awesome. So is the whole demo. The cost of "Mothers Day", is 5.00\$.



BY JUAN CARLOS

[illegible]

Marzo, pero por lo pronto el demo "ABNORMAL DEFORMITY" sigue disponible por \$5 - (Europa) o \$6 dólares (resto del mundo) así que si a ti te gusta CARCASS, AUTOPI. NIHILIST (rip) que esperas? compra este demo, si escribes para información manda 1 o 2 IRCs para respuesta segura.

RENE JANSEN
HAGEVEIEN 2
1662 ROLVSOY
NORWAY

mentioned above and they start to practice in July '89 record deformity with damage and entitled "HYPERNOCTIDORMITY" with next names: Tumoral collapse, Corrosive delirium; Tumoral degeneration, Encephalitis; Cannibalistic dissection, Encephalitis; Hypernoctidormy, all with a mess and CA Records with this damage receive an offer from DEAF Records to record a split LP with the ATROCITYS which surprise a DEAF band, before sign to record a Necrosis Record, rec'd another offer, so CA Records signs for a full length LP, so CA Records with Necrosis, the LP will be out in February or March, but by now the demo "55 bruary or March, still available for "55 record deformity" 56 dollars (where) do you like CARCASS, AUTOPSY, Nihilist(s) rip what you want, sort buy this demo if you write only for info enclose 1 or 2 I.R.C.s for a sure reply.

On my God!!!!!! this is the most horrendous
and repulsive bass that I ever listened
in my life!!!!!! this is brutal heaviness
one of the best band in 88 when the band
CADAVER start in autumn/88 when the band was formed
SARCOPHAGUS vocalists; and Anders, guitar
drums, drums; and Anders, guitar
and after many rehearsals they do a demo
and then appears in November 1988
under the name "INTO THE OUTHOUSE" which re-
ceives an excellent response, but unfortunately he hasn't find
ashers, but unfortunately he hasn't find
a bass player for the band, but fortunately
a bass called DEACY LUST put in touch
with Rene who was the bassist of the band



Occultus



Abhorrent

"OCULTUS BRUERIA" THIS IS THE
TITLE OF THE FIRST AND LAST DEMO
OF THE NORWEGIAN DEATH METAL BAND
"ABHORRENT". THEY FORMED BACK IN THE
SUMMER OF '89, THEIR LINE-UP IS: STIAN
OCULTUS_GROWLS, CATO L - GUITAR, VEGARD
M. - GUITAR, JØRGEN B - BASS, THOMAS P -
DRUMS. THEIR MUSIC IS DEATH METAL NOT
VERY ORIGINAL BUT WELL PLAYED, SPECIALLY
THE VOCALS OF OCULTUS KILL, SO DARK!!!
RECENTLY OCULTUS AND CATO LEFT THE
BAND. THE REST OF THEM CHANGED THE NA-
ME TO "THYABHORRENT" AND THEIR MUSIC
-AL DIRECTIONS TO THRASH/HEAVY. ALSO
VEGARD TOOK OVER THE VOCALS AND
LARS E. JOINED THE BAND AS A SECOND
GUITARIST. IF YOU WANT MORE INFO ABOUT
"THYABHORRENT" WRITE TO: BOX
757, HAFSLU-
NDSØY, 1700, SARPSBORG, NORWAY..

Yes, here it is! Petteri decided to write to the almighty PARADISE LOST, and the result of the interview looks like this:

OK, let's get started. At first, the most usual question: Could you please give us a truly informative answer concerning the basic facts of PARADISE LOST: the history, line-up and your ages and perhaps some less important things, if you like...

Yeah: The band was

like... Nick: 'The band was formed in late 1987 by me (Nick, vocals and bass) and Gregor Mackintosh (lead guitar) with Matthew Archer on drums. Things started to happen after I left bass to Stephen Edmondson and Aaron Aedy came with the second studio. We first entered the studio in December '88 to demo the tracks, 'Drown In Darkness'.

The demo aroused the interest of Peaceville records and we signed a two all deal shortly after, and gan to write our debut We decided to record second demo to give peace a taste what the album going to sound like, besides we also got more to work on the debut album. On 13.5.89 the 'F

Illusion' demo was recorded containing three tracks which were an advanced version of 'Internal Tension', 'Paradise Lost' and the title track. The demo sold over 100 copies immediately and it got a good response throughout the world.

There was also
track 'Internal Torm
'Vile Vibes' samp
-ha del

APPROPRIATION cont.

HEAVEN?.....
Paradise
LOST
ROTTING
DOOM!



Nick: 'No not at all, it's just a painting that everyone liked at the time. It's supposed to symbolise the artist's idea of 'Paradise Lost' ie. 'Satan rising to conquer all', in techno form I guess. We've had shit about it being nazi + shit, which just isn't true, besides we are all quite bored of fuckin' cheap paintings, so the next lp cover will be a photo

graph. Where do you get ideas for your lyrics? Do you, for example read a lot of literature or do you like movies?

Nick: 'My lyrics are influenced by depression, emotion and suicide cases. Movies don't influence at all. My lyrics can be everything or nothing.'

Your musical approach is certainly more origi-

Nick: 'The new album
will be released in March
1991, all I can say is that

release?
Nick: 'What scene?
Sure there's lots of hands

APRIL / MAY '90



MUTILADOR zine
APARTADO POSTAL 19-399.
C.P. 03901 MEXICO 19 D.F.

REVIEWS

NO SLOW THRAPIACIATION / VOIE 1
ESTE ES EL NOMBRE DE ESTA GRAN PROSECUCION, CERRADA EN
MILICIA POR (VIA) GRAN PROSECUCION EN LA RUHA
NO, MUNDINE A DIFERENTES PUNTOS DE TODO EL MUNDO Y NO CERRA
PUESTO BARRIAS MUNDICIAS O LOCALS. TODO ES UN GRAN AJUO
PARA BARRIAS MUNDICIAS Y QUE, SABIENDO EN LAS COMUNITAS
PARA BARRIAS, LO QUE SE ESTA HACIENDO EN OTROS PAISES Y
NO MUNDICIAS, LO QUE SE ESTA HACIENDO EN OTROS PAISES Y
SI TU EN VERDAD ESTAS EN BUSCA DE ALGO DIFERENTE, NO DEVE
DEJAR PASAR ESTA GRAN PROSECUCION

MEGROPHATHI

ES UNA DE LAS BANDAS QUE USTEDES PODRAN ENCONTRAR EN ESTA RECONIFICACION, ELLOS HAN PARTICIPADO CON UNA CANSION DE SU MAS RECIENTE ALBUM, MEGROPHATHI ACTUALMENTE ES UNA DE LAS BANDAS MAS SOBRESALIENTES EN SU GNERO, POR EL HECHO DE QUE EN ITALIA LAS BANDAS QUE NO TOCAN R.C. TOCAN HEAVY GAGA, EN VERDAD ES MUY INTERESANTE EL SONIDO

NECRODYATH
NICOIA INDIASSIA P.P
16036 S MARGHERITA LIG-GE
ITALY

AGATHOCLES AGATHOCLES AGATHOCLES AGATHOCLES
 QUE SE VOLVIERON YA, QUIENES OIN ALGO BUENAL AGATHOCLES, AGATHOCLES
 NADA ES LA INTRODUCCION PARA PRINCIPALES, A UNA DE LAS BANDAS HA
 DUEÑAS DE LA TIERRA, COMO UNO QUE EVOLUCIONA TIENE UN
 MUNDIALES SOBRE LA TIERRA, COMO UNO QUE EVOLUCIONA TIENE UN
 LIMITE Y AHORA AGATHOCLES, QUE MUESTRA BANDA PODRA SUEÑEN AHORA EN
 DIFERTE QUE ESTAS DOS (CONTINENTE) QUE EL CONTINENTAL QUE TIENE UN
 AHORA SE DICO SI TU EN VERDAD DUEÑAS TIENEN LOS TIEMPOS NO
 AGATHOCLES AGATHOCLES

2400 Mol-Saars
BELGIUM

SYLON-2
SYNOPSIS A N

TE GUSTA EL MORMONISMO?

MALEFICUS INTERIT

ES EL HOMBRE EN ESTA BARRA DEL CANADA
SU SONIDO ES DE ESTA BARRA MUY DIFERENTE
AL DE NUESTRO. PERO MALEFICUS INTERIT
ES TAMBIEN MAS LENTO Y A LA VEZ MAS
PIRADO SI CON ESTAS CARACTERISTICAS
QUE TE HE DADO TU DUEÑAS SONOCH-BLON
NO DUEÑAS DE SONOCH-BLON

WHERE DO
MALEFICUS INTERIT
Come From
I am from
and you

MALEFICUS INTERIT

MALEFICUS INTERIT

DEATH was formed in 1983, under the monicker of "ASTAS" by lead throath and guitarrist CHUCK SCHULDINER, along with guitarrist HICK ROZZ and stickeman KAM LEE. They re-christened themselves DEATH in late 1984, and since then, SCHULDINER has surt the band on hold a few times, in instance to expend Canadian thrashero SLAUGHTER, into a four piece. SCHULDINER prefered to write songs say, and not to suit others). (the release several times).

[illegible]

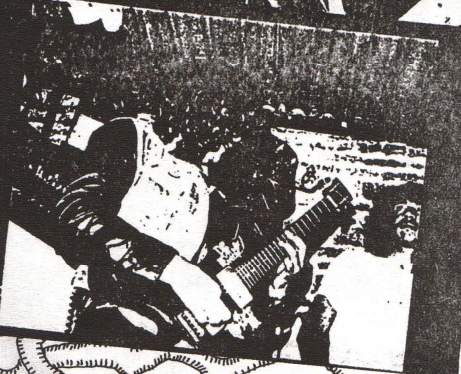
INTERVIEW WITH BILL ANDREWS (drums), EXCLUSIVE FOR YOU

LEAVING DEPTH

I think SLASHING DEATH is rather popular band in Japan. It may be because of the long band activity, the band started in September '87 by Cipis (guitars) and Gasior (drums/vocals). Siemek (bass) joined before their first demo "Deathly Ceremonic" was recorded in January '88. After that shortly Gasior had to quit and Docent took his place, at the same time start VADER in parallel, and Cipis took on the vocals. During May and July of '89 they recorded the second tape called "Irrevocably And With No Hope". A series of concerts all over Poland followed, they played with such bands like SAMAEL, GORE, MASSACRA, SCHISMOPATHIC, STIGMATIZER, DEAD INFECTION and lots of others. In August '90 their third demo "Kill Me Cause I Can't Stop" was out. Their sound style changed toward HC. The songs are filled up with much power. You can feel a strong drive. A couple of hundred copies of the demo was spread. Currently they're approaching an American label on a record deal. Well, here is an interview with the manager of SLASHING DEATH, Axer.

The Forest
21

The Forest
21
a comment on your last demo "Kill me ...".



- "Not yet!! Maybe in my spare time (Hehehe!!!!) (I'm always pre- tending to be green meatballs in my sparetime!!...Ed) This is sickly but real...(Yeah!Ed)"

What do you know about the Norw- egian death metal scene?

- "Cool, OLD FUNERAL is my fave band and Tore my great friend!! (Min gode venn i løken!...Ed)!! (Also CADAVER, hello Anders!!... And Metalion is great too..... Norway rules!!! Hey! What about SO MUCH HATE? They rule!!!"

Last words of wisdom?

- "Yeah! Stay bestial the rest of your life & keep the extrem- ity in your veins... And believe



Αγοράζοντας 4 τεύχη και συγκεντρώνοντας ισάριθμα κουπόνια θα σας στείλουμε εντελώς δωρεάν το picture 7ιντσο "Dawn Of The Iconoclast" των Rotting Christ.

Το 7ιντσο αυτό έχει τυπωθεί σε 300 περιορισμένα αντίτυπα, ΔΕΝ διατίθεται πουθενά αλλού και ο μόνος τρόπος να το αποκτήσετε είναι μέσω της προσφοράς του περιοδικού.

Κουπόνια επίσης μπορείτε να βρείτε και στο περιοδικό **TRUE METAL** που κυκλοφορεί παράλληλα με αυτό το τεύχος του Forest.

ΟΔΗΓΙΕΣ

Συγκεντρώστε 4 κουπόνια. Εσωκλείστε τα σε ένα φάκελο αναγράφοντας τα πλήρη στοιχεία σας (Όνοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικό κώδικα και σταθερό τηλέφωνο ή e-mail). Τα στοιχεία της διεύθυνσής σας πρέπει να είναι γραμμένα ευδιάκριτα και στα κουπόνια σας αλλά και έξω από τον φάκελο.

Εσωκλείστε το ποσό των **3 Ευρώ** σε **γραμματόσημα** για τα έξοδα συσκευασίας και αποστολής.

Το συλλεκτικό 7ιντσο των Rotting Christ θα σας αποσταλεί στη διεύθυνσή σας μέσω ΕΛΤΑ στις αρχές Ιουλίου.

Αν θέλετε να το λάβετε **συστημένο**, προσθέστε ακόμη 1 Ευρώ.

Το περιοδικό δεν λαμβάνει καμία ευθύνη για δέματα ή γράμματά σας που πιθανώς χάθηκαν.

ROTting CHRIST DAWN OF THE ICONOCLAST PICTURE T
ONOMA/ΕΠΩΝΥΜΟ TK
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΟΜΗ
ΤΗΛ
e-mail:

MEDIEVAL OBSCURE UNDERGROUND HEAVY METAL

True Metal

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ TRUE METAL;

Το περιοδικό True Metal είναι η νέα, απόλυτη δημοσιογραφική έκφραση του Heavy Metal στον Ελληνικό χώρο. Σε μια εποχή που ο όρος "metal" έχει καταντήσει μέσο κερδοσκοπίας από διάφορους επιτήδειους καιροσκόπους, το True Metal είναι το αντίβαρο που θα επαναφέρει το χαμένο εδώ και χρόνια, πνεύμα του Heavy Metal.

ΤΙ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ TRUE METAL;

Όπως υποδηλώνει και ο τίτλος του, το περιοδικό εστιάζει τη προσοχή του στο αυθεντικό underground Epic/Power/Heavy Metal με εφελτήριο το ηχητικό και ιδεολογικό πνεύμα των 80ies.

ΠΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΟ TRUE METAL;

Σίγουρα όχι στη "μάζα", σε ένα άθροισμα απρόσωπων καταναλωτών. Το TRUE METAL είναι το περιοδικό του συνειδητοποιημένου αναγνώστη, του επιλεκτικού ακροατή που εδώ και πολλά χρόνια αναζητεί μια αυθεντική πηγή ενημέρωσης και κουλτούρας.

ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Το TRUE METAL κυκλοφορεί σε όλα τα περίπτερα της χώρας και διατίθεται και αυτό με τρεις διαφορετικές εκδόσεις CD.

Για το τεύχος αυτό, διαλέξαμε τρία μοναδικά άλμπουμ:

TWISTED TOWER DIRE The Isle of Hydra

Ειδική κυκλοφορία για τους αναγνώστες του True Metal. Οι Αμερικάνοι Twisted Tower Dire έχουν φτάσει στα όρια του ζωντανού θρύλου και δεν είναι λίγοι αυτοί που ορκίζονται ότι το γκρουπ αυτό σύντομα θα σαρώσει τα πάντα γύρω του!

AXEMASTER Blessing In The Skies

Από τα βάθη του Αμερικάνικου underground της δεκαετίας του '80 ανακαλύψαμε τους Axemaster, ένα συγκρότημα θρύλο για τους μυημένους στο ονειρικό EPIC metal. Το Blessing In The Skies δεν κυκλοφόρησε ποτέ σε cd ενώ μέχρι και σήμερα θεωρείται ένα από τα πιο cult δείγματα του άγνωστου Αμερικάνικου metal.

WYVERN Back To The Ancient Rage

Άλλο ένα ξεχασμένο διαμάντι της Ευρωπαϊκής σκηνής των 80ies είναι οι Ιταλοί Wyvern. Το cd αυτό περιλαμβάνει σπάνιες ηχογραφήσεις από τα πρώτα τους ντέμο, αποκλειστικά για τους αναγνώστες του True Metal. Ο ήχος των Wyvern, παράδοξος, τραχύς και ατμοσφαιρικός, παραπέμπει τον ακροατή σε εικόνες μεσαιωνικών μυστηρίων.